

αἰδεῖσθαι. Ἐντρέπομαι/σέβομαι, feel shame/respect, Δημόκριτος 264 μηδέν τι μάλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἑωυτοῦ . . . ἀλλ' ἑαυτὸν μάλιστα αἰδεῖσθαι. Πρβλ. αἰσχύνεσθαι. || **τὸ αἰδεῖσθαι.** Αἰδώς/σεβασμός, pudence/respect, Δημόκριτος 179 ὅπερ μάλιστα τὴν ἀρετὴν συνέχει, τὸ αἰδεῖσθαι. Πρβλ. αἰδώς.

αἰδηλος. Ἀφανιστικός, eradivative/ravaging, Παρμενίδης 10.3 ἡελίοιο λαμπάδος ἔργ' αἰδηλα Ἐμπεδοκλῆς 109.2 πῦρ αἰδηλον.

αἰδιος (συνών. ἀέναος, ἀνώλεθρος). Αἰώνιος/παντοτινός, everlasting, Μέλισσος 7(1) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἐν 8(4) φασμένοις γὰρ εἶναι πολλὰ καὶ αἰδία (?) καὶ εἶδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα Ἐμπεδοκλῆς 115.2 ἔστιν Ἀνάγκης χοῆμα, θεῶν ψήφισμα παλαιόν, αἰδιον. Φιλόλαος 6.2 ἃ μὲν ἐστὼ τῶν πραγμάτων αἰδιοις Διογένης 7 καὶ αὐτὸ μὲν τοῦτο καὶ αἰδιον καὶ ἀθάνατον σῶμα 8 καὶ μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ αἰδιόν τε καὶ ἀθάνατον. Πρβλ. ἀθάνατος.

αἰδοῖον (συν. γυῖον, μήδεα). Τὰ γεννητικὰ ὄργανα, genitalia, Φιλόλαος 13 κεφαλὰ μὲν νόου (sc. ἀρχή ἐστι) . . . αἰδοῖον δὲ σπέρματος . . . ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπῳ ἀρχὰν . . . αἰδοῖον δὲ τὰν ξυναπάντων. || **ᾠσμα αἰδοίοισιν.** Φαλλικός ὕμνος, phallic hymn, Ἡράκλειτος 15 εἰ μὴ Διονύσῳ πομπὴν ἐποι-οῦντο καὶ ὕμνεον ᾠσμα αἰδοίοισιν, ἀναιδέστατα εἴργαστ' ἄν.

αἰδοῖος. Σεβαστός, worthy of respect, Ἐμπεδοκλῆς 112.3 ξείνων αἰδοῖοι λιμένες.

Ἀιδωνεύς. Ἀιδωνεύς/προσωποποίηση ἑνὸς ἀπὸ τὰ τέσσερα ριζώματα, Aidoneus/personification of one of the four roots (rhizomes), Ἐμπεδοκλῆς 6 Ζεὺς ἀργῆς Ἡρῆ τε φερέσβιος ἡδ' Ἀιδωνεύς Νῆστις θ'. Πρβλ. Ἐμπεδοκλῆς 17.18 καὶ A 33 (DK I 289,14-37) ἀήρ, Ἄδης.

αἰδώς. Αἰδημοσύνη/σεβασμός, pudence/respect, Δημόκριτος 179 μάλα γὰρ ἐκ τούτων φιλεῖ γίγνεσθαι ἡ αἰδώς. Πρβλ. τὸ αἰδεῖσθαι.